

Μια αλησμόνητη αντάμωση...

Ραχμάνινοφ και Σιμπέλιους υψηλής περιωπής στη Θεσσαλονίκη από την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Του
ΚΥΡΙΑΚΟΥ Π. ΛΟΥΚΑΚΟΥ

Αν αναγνώστες της στήλης συμ-
μερίζονται την πεποίθηση ότι
πολλά πράγματα στη ζωή προ-
κύπτουν με αξιοσημείωτη όσο
και τυχαία αναγκαιότητα, τότε ίσως μας ε-
πιτρέψουν την κατανόηση της ευκαιρίας να
παρακολουθήσουμε την ιστορική συ-
ναυλία της 7ης Μαΐου στο αγαπημένο μας
Μέγαρο Μουσικής της συμπρωτεύουσας
ως περίπτωση της κατηγορίας αυτής. Υ-
πηρεσιακοί λόγοι, λοιπόν, δημιούργησαν
την αναγκαία προϋπόθεση της αλησμόνη-
της αντάμωσής μας με την Κρατική Ορχή-
στρα Θεσσαλονίκης για ένα δίπτυχο συμ-
φωνικών αριστουργημάτων του 20ού αι-
ώνα υπό τη διεύθυνση του Alexandre
Bloch, ενός από τους πλέον ενδιαφέροντες
μαέστρους της νέας εποχής, με τη σολιστι-
κή σύμπραξη ενός από τους πιο πολύ-
πλευρους Έλληνες πιανίστες της νεότερης
γενιάς, του Βασίλη Βαρβαρέσου, που
πραγματοποίησε εκεί και τότε την πρώτη
παγκόσμια εμφάνισή του στο επίφοβο 3ο
κονσέρτο για πιάνο και ορχήστρα του ε-
ορταζόμενου εφέτος Sergei Rachmaninov!

Η «καλή μέρα» προαλείφθηκε ήδη στα

βαθιά εγχόρδα έναρξης του κονσέρτου, με
έμφαση στη μελισματική ανάπτυξη της εμ-
βληματικής μελωδίας και με τον σολίστ να
εγκαθιδρύει μια ανάλαφρη, παιγνιώδη διά-
θεση, με άνεση μεταπτώσεων στη διαδρο-
μή του εκτεταμένου *allegro ma non tanto*
για μια ανάγνωση αγνού και ανενδοίαστου
ρομαντισμού. Απολαύσαμε την εσωτερική
αγωγική ευπλασία, την υψηλής δακτυλικής
και ορχηστρικής κομψότητας συνεργασία
για μια ερμηνεία χωρίς μεγαλοστομία, με
σχεδόν «θηλυκή» ευαισθησία, εμπλουτίζο-
ντας τη δεξιοτεχνική διάσταση με λεπτότη-
τα που ανέδειξε ενδοσκοπικά τη μελαγχ-
ολική ματιά των φωτογραφιών του συνθέτη.
Στον ευπρόσδεκτο φωτισμό λεπτομερειών
της ενορχήστρωσης εντάσσουμε το τρέμο-
λο των εγχόρδων αμέσως πριν από τη δαι-
μονικής ασφάλειας ανάκρουση της καντέ-
ντας, λυτρωτικά κραυγαστικής στα χέρια
του Βαρβαρέσου, και -γι' αυτό- με τη μαλα-
κή της αποκλιμάκωση ακόμη πιο αλλόκο-
σμη και υποβλητικής. Η δεινότητα του
Μπλοκ αποκαλύφθηκε και στη γλυπτική
της ορχηστρικής έναρξης του ενδιάμεσου
adagio, με τον πιανίστα θεματοφύλακα στις
καμπές της αφήγησης, της δυναμικής και
της εσωτερικότητας της κίνησης. Ασφαλής,
μυώδης και εμπροσθοβαρής υπήρξε και η

ατάκα εκτόνωση στο τελικό *alla breve*, με
ευσταθή ισορροπία ανάμεσα στη δεξιοτε-
χνική έξαψη, στην ακρίβεια, στο μέτρο και
στη μουσικότητα. Μια πρόκληση για πιανί-
στα και ορχήστρα, που ακολούθησε με επί-
ζηλη φυσικότητα τα περιπετειώδη *tubati*
του φιλοξενούμενού της.

Το γεγονός ότι, μετά το διάλειμμα, η
ΚΟΘ έστειψε το πρόγραμμα με μια ερμηνεία
τόσο υψηλού επιπέδου σε τόσο απαι-
τητική συμφωνία, όπως η 2η από τις 8 του
Σιμπέλιους, είναι εύγλωττο για την πρό-
δό της. Η ευεργετική συστηματική οργά-
νωση της παρτιτούρας από τον γεννημένο
στη Γαλλία αρχιμουσικό έλαμψε κατεξο-
χίν στο μεγάλο αργό μέρος, στα *pizzicati*
των εγχόρδων, στις παρεμβάσεις των κόρ-
νων, στην τεράστια παύση καταμεσής της
κίνησης, στη νευρωτική της κορύφωση.
Μεγάλη ώρα και η άνθηση του γ' μέρους,
με πλήρη κι όμως ενάερο έλεγχο των ορ-
γανικών συνεργειών (αξιωματιμόνευτες και
εδώ οι βαθιές σονοριτέ των εγχόρδων). Τέ-
λος, βαρυσήμαντη η μετάβαση στο φινάλε,
στωική και με σοφή διατήρηση αποθεμά-
των για την τελική, βορβορώδη και ιδεατά
ατέρμονα κορύφωση μιας συμφωνικής
ολοκλήρωσης προορισμένης κατευθείαν
για την ψυχή των τυχερών παρισταμένων...

